

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Dette lovforslag er et af de sjældne eksempler på, at et forslag til folketingsbeslutning fra oppositionen rent faktisk medfører konkret opfølgning fra regeringens side – i dette tilfælde oven i købet på baggrund af at forslaget fra april 2007 slet ikke nåede til anden behandling.

Jeg synes, det er godt, at regeringen har været lydhør over for et fornuftsbetonet forslag fra oppositionen, og at det af kirkeministeren fremsatte lovforslag indebærer en tiltrængt modernisering på et følsomt område.

Det er en god og rigtig tankegang, at asken efter afdøde personer fremover i større omfang end nu kan nedsættes på en neutral begravelsesplads, eksempelvis i skove. Det er også fint, at proceduren vedrørende spredningen af asken over åbent hav forenkles. Og endelig er det godt, at kompetencen på området i et vist omfang decentraliseres og forenkles.

På den baggrund kan Ny Alliance støtte lovforslaget.

Kl. 10:28

følgelig er den døde, der skal bestemme, og at alle de bemærkninger, hr. Jesper Langballe er kommet med, om sømmelighed sådan set er noget, vi alle sammen er enige om – altså at myndighed og pårørende selvfølgelig har en forpligtelse til at rette sig efter den afdødes ønske. Det vil jeg næsten forvente at vi er enige om, men det ville være meget rart at få en tilkendegivelse i dag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at første gang jeg hørte om forslaget i dagspressen, var jeg noget nervøs for det. Jeg var bange for, at det blev til det, som hr. Jesper Langballe også giver udtryk for at han er nervøs for. Men jeg synes, at det beslutningsforslag, der blev fremsat – og det tilsluttede jeg mig som ordfører – var i balance, og derfor er det selvfølgelig også, at jeg nu fremsætter dette forslag.

Jeg har jo forstået det på den måde, at alle partier undtagen Enhedslisten giver deres tilslutning. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der skal gravsten, har jeg også forstået, at vi er enige om, at det skal der ikke.

Jeg har mærket mig, at hr. Jesper Langballe har rejst et spørgsmål om tilsyn, som jeg også mener vil være naturligt at vi alle sammen drøfter – ikke mindst nu, hvor spørgsmålet hidrører fra oppositionen.

Enhedslisten vil så ikke være med mere, og jeg skal jo ikke blande mig i, at fru Johanne Schmidt-Nielsen møder totalt uforberedt op i dag og ikke ved, hvordan reglerne er i forvejen, og i sin uvilje over for folkekirken altså ikke gider sætte sig ind i, hvordan tingene er i dag; det er jo fuldstændig et frit valg. Fru Johanne Schmidt-Nielsen er sådan set blevet belært af flere ordførere, så det er der ingen grund til at jeg gentager.

Hr. Naser Khader, synes jeg, udtrykte det så udmærket, da han om forslaget sammenkogte det til, at det er »en tiltrængt modernisering på et følsomt område«. Det er det, vi arbejder sammen om, når vi nu skal diskutere, om der lige er nogle detaljer, som vi skal røre lidt ved.

Ellers takker jeg for tilslutningen.

Kl. 10:33

Formanden:

Det er en kort bemærkning fra fru Karen J. Klint.

Kl. 10:33

Karen J. Klint (S):

Nu står vi i den lidt sjove situation, at ministeren stiller spørgsmål ud i salen, men det er jo os fra salen, der skal stille spørgsmål til ministeren, så jeg må lige finde ud af at kringle svaret til mini-

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det kirkeministeren.

Kl. 10:29

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal sige tak for den store tilslutning. Det er jo et godt eksempel på det samarbejdende folkestyre, at oppositionen fremsætter et beslutningsforslag, der derefter bliver til et lovforslag fremsat af regeringen; men selvfølgelig har jeg forhandlet i flere omgange med ordføreren for forslagsstillerne, inden jeg udarbejdede lovforslaget.

Men selv om det er den måde, det er blevet til på, vil jeg alligevel godt takke de forskellige ordførere for tilslutningen. Der er jo flere, der har nævnt dette med kravet om en skriftlig forsikring, inden man kan foretage en askespredning. Det kan vi jo diskutere videre i udvalget, men jeg vil da sådan set være glad for nogle tilkendegivelser her i dag, og derfor spørger jeg ordførerne: Kan vi ikke være enige om, at det er den afdøde, der selv skal bestemme? Kan vi ikke være enige om, at det ikke er de pårørende, der bare skal bestemme?

Om det så kan formuleres på en anden måde med nogle undtagelser, vil jeg ikke stå her og love, men jeg har hørt, hvad der er blevet sagt. Det ville være rart, hvis jeg bare kunne få den strøm-pil i dag, at jeg ved, at vi er enige om, at det selv-